31988R0411

13.2.1988 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 40/25

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 411/88
z dnia 12 lutego 1988 r.
w sprawie metody i stopy procentowej stosowanych przy obliczaniu kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2095/87 [2], w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy dotyczące obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie oraz zbyt, początkowo ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 467/77 [3], ostatnio zmienionym rozporządzeniem nr 331/87 [4], były kilkakrotnie zmieniane od dnia ich przyjęcia; ze względu na ich liczbę, złożoność i rozproszenie w różnych wydaniach *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* trudno jest korzystać z właściwych tekstów i w związku z tym brakuje im jasności, co powinno być zasadniczą cechą wszystkich aktów prawnych; w związku z tym powinny one zostać skonsolidowane;

na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 sporządza się sprawozdanie finansowe w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego i każdego roku budżetowego, ukazujące straty netto poniesione przez zainteresowane agencje interwencyjne;

sprawozdania finansowe obejmują koszty finansowania, które mają być obliczone według metody i stopy procentowej przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 [5], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3769/85 [6];

koszty finansowania powinny być obliczane według metody uwzględniającej wielkość zapasów, różne sposoby zgłaszania towarów do interwencji, zmniejszenie wartości towarów w magazynie od początku roku budżetowego, jak również zmiany cen interwencyjnych produktów w ciągu roku budżetowego; metoda ta powinna być łatwa w stosowaniu;

stopa procentowa musi być reprezentatywna dla kosztu pieniądza, powszechnie obowiązującego we Wspólnocie;

z uwagi na zapewnienie dalszej realizacji budżetu we właściwych warunkach rozporządzenie (EWG) nr 1883/78 upoważnia Komisję do ustalenia jednolitej stopy procentowej na poziomie poniżej jej reprezentatywnego poziomu dla lat budżetowych 1986, 1987 i 1988; rok budżetowy obejmuje, dla tego typu wydatków, wydatki na czynności rzeczowe od dnia 1 października poprzedniego roku do dnia 30 września; w tych okolicznościach stopa procentowa została zmniejszona do 7 %;

artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 upoważnił Komisję do ustalenia jednolitej stopy procentowej na niższym poziomie w przypadku Państw Członkowskich, w których koszty odsetek kształtują się poniżej kosztów wynikających z zastosowania jednolitej stopy procentowej przy wyliczaniu kosztów finansowania; jednolita stopa procentowa została ustalona od dnia 1 grudnia 1985 r. na poziomie 7 %; w porównaniu z sytuacją z roku 1985 stopy procentowe w dwóch Państwach Członkowskich spadły poniżej jednolitej stopy procentowej w trakcie 1986 r.; należy ustalić specjalną stopę procentową, która ma być stosowana w wymienionych Państwach Członkowskich;

artykuł 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78 stanowi, że w przypadku gdy wartość danych produktów ulega obniżeniu na skutek ich przechowywania powstały skutek finansowy należy zarejestrować i uwzględnić w czasie podjęcia interwencji; w związku z tym zmianie ulega podstawa obliczania kosztów finansowania, które są wykorzystywane przy określaniu strat netto agencji interwencyjnej; dlatego odpowiednie obniżenie wartości musi być uwzględnione podczas obliczania średniej wartości tony produktu;

na mocy zasad regulujących wspólną organizację rynków można przewidzieć dokonywanie płatności za produkt skupiony przez agencję interwencyjną jedynie po upływie pewnego okresu; dlatego metoda stosowana w celu obliczania kosztów obciążeń odsetkowych powinna być dostosowana w celu uwzględnienia okresu płatności, w przypadku gdy wynika to z przyjętych zasad;

w przypadku gdy płatność za produkt skupiony przez agencję interwencyjną zostaje dokonana po upływie pewnego okresu, ilości stosowane w celu obliczenia kosztów obciążeń odsetkowych powinny być zmniejszone; oznacza to, iż w konsekwencji

---

[1] Dz U. L 216 z 5.8.1978, str. 1.
[2] Dz.U. L 196 z 17.7.1987.
[3] Dz.U. L 62 z 8.3.1977, str. 9.
[4] Dz.U. L 32 z 3.2.1987, str. 10.
[5] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
[6] Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 17.

przedłużenia okresów płatności i kumulacji skupu w niektórych sektorach w końcu roku budżetowego, omawiane zmniejszenie może powodować negatywny wynik; metoda obliczania powinna zostać dostosowana w celu uwzględnienia tego skutku;

przepisy regulujące wspólną organizację rynków lub wspólnotowych przetargów dotyczących sprzedaży produktów rolnych będących przedmiotem interwencji publicznej mogą przyznać nabywcy takich produktów pewien okres na ich odbiór z magazynu po dokonaniu płatności; metoda obliczania kosztów obciążeń odsetkowych powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia takiego okresu odbioru;

ze względu na wyjątkowo wysoki poziom zapasów niektórych produktów rolnych będących przedmiotem składowania interwencyjnego Komisja, w niektórych przypadkach, przewidziała pewien okres, w którym można dokonać płatności po odbiorze przez nabywcę produktów z magazynu; w związku z tym właściwe jest, traktowane jako środek wyjątkowy, dostosowanie metody obliczania kosztów obciążeń odsetkowych za daną sprzedaż w celu uwzględnienia takiego okresu płatności;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Koszty odsetek określone w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3247/81 ([1]) oblicza się poprzez zastosowanie stopy ustalonej w art. 3 i art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia do średniej wartości tony produktu, który podlega interwencji, oraz pomnożenie uzyskanej liczby przez średnie zapasy w ciągu danego roku budżetowego.

2. Średnią wartość tony produktu oblicza się poprzez podzielenie sumy wartości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i wartości produktów skupionych w tym roku przez sumę ilości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i ilości produktów skupionych w czasie roku budżetowego.

3. Średnie zapasy w roku budżetowym oblicza się poprzez dodanie zapasów całkowitych na początku każdego miesiąca do zapasów całkowitych na koniec każdego miesiąca i podzielenie uzyskanej w ten sposób wielkości przez liczbę miesięcy roku budżetowego pomnożoną przez dwa.

([1]) Dz.U. L 327 z 14.11.1981, str. 1.

Artykuł 2

1. W przypadku gdy ustalony został współczynnik obniżenia wartości dla produktu stosownie do art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, wartość produktów skupionych w ciągu roku budżetowego oblicza się poprzez pomnożenie ceny skupu przez ten współczynnik.

W przypadku produktów, dla których obniżenie wartości zostało ustalone stosownie do art. 8 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, obliczenie średnich zapasów następuje przed dniem wejścia w życie każdej obniżki wartości uwzględnianej do celów średniej wartości.

2. W przypadku gdy zasady regulujące wspólną organizację rynków przewidują, że płatność za produkt skupiony przez agencję interwencyjną nie może zostać dokonana przed upływem co najmniej jednego miesiąca od dnia przyjęcia dostawy, średnie zapasy obliczone zgodnie z ust. 3 pomniejsza się o ilość wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

Q = ilości skupione w ciągu roku budżetowego,

N = liczba miesięcy minimalnego okresu płatności.

Do celów niniejszego wyliczenia minimalny okres przewidziany zasadami przyjmuje się za okres płatności. Przyjmuje się, że miesiąc obliczeniowy ma 30 dni. Jakąkolwiek część miesiąca dłuższą niż 15 dni traktuje się jak cały miesiąc; jakakolwiek część miesiąca równa lub krótsza niż 15 dni nie jest uwzględniana w powyższym wyliczeniu.

W przypadku gdy wyliczenie średnich zapasów według stanu na koniec roku daje wynik negatywny po dokonaniu redukcji wymienionej w akapicie pierwszym, kwotę tę odejmuje się od średnich zapasów obliczonych na kolejny rok budżetowy.

3. W przypadku gdy w odniesieniu do sprzedaży produktów przez agencję interwencyjną zasady regulujące wspólną organizację rynków lub ogłoszenia o zaproszeniu do przetargu przyznają nabywcy takich produktów pewien okres na ich odbiór po dokonaniu płatności i w przypadku gdy taki okres przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z poprzedzającymi ustępami obniża się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{(V \times J \times i)}{365}$$

V = kwota zapłacona przez nabywcę,

J = liczba dni między otrzymaniem płatności a odbiorem produktu, pomniejszona o 30,

i = stopa procentowa określona w art. 3.

4. W przypadku sprzedaży produktów rolnych przez agencję interwencyjną na podstawie szczególnych rozporządzeń wspólnotowych, gdy rzeczywisty okres płatności po odbiorze produktów przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z poprzedzającymi ustępami powiększa się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{(M \times D \times i)}{365}$$

M = kwota do zapłacenia przez nabywcę,

D = liczba dni między odbiorem produktu a otrzymaniem płatności, pomniejszona o 30,

i = stopa procentowa określona w art. 3.

Artykuł 3

Stopa procentowa określona w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 wynosi 7 %.

Artykuł 4

1. Jeżeli w ciągu co najmniej sześciu miesięcy koszty odsetek ponoszone przez Państwo Członkowskie są niższe niż jednolita stopa procentowa ustalona dla Wspólnoty, ustala się specjalną stopę procentową dla tego Państwa Członkowskiego.

2. Na okres zaczynający się dnia 1 grudnia 1986 r. specjalną stopę procentową ustala się na:

— 6 % dla Niemiec,

— 6 % dla Holandii.

Artykuł 5

Rozporządzenie (EWG) nr 467/77 niniejszym traci moc.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 1988 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący